

[Rager.]

tation, og man erklærede da, at man ikke kunde foretage nogen Ændring i det forelagte Forslag, naar der ikke var Enighed derom, og det erklærede Indenrigsministeren, at der ikke var. Under normale Forhold havde jeg kunnet følge den Fremgangsmaade ved anden Behandling at stille Ændringsforslag i Overensstemmelse med det, jeg henstillede til Gennemførelse; men under Hensyn til hele den politiske Situation mente jeg, at det vilde være urigtigt at stille et saadant Ændringsforslag, og jeg har derfor set bort fra det. Jeg vil dog ikke undlade at gøre nogle Bemærkninger nu, da vi staaer over for den endelige Vedtagelse af Lovforslaget, for det, der blev sagt i Gaar, f. Eks. af den højtærede Indenrigsminister: at man ikke kunde naa til Enighed, tror jeg ikke kan staa for en nærmere Prøvelse.

Forholdet er jo det, at ved de Forhandlinger om Valgloven, som fandt Sted i Tilknøytning til Behandlingen af Grundlovsforslaget i 1938—39, var man ganske klar over, at da man i sin Tid første Gang udarbejdede en Valglov med Tillægsmandater, havde man en vis Formel, hvorefter man fordelte Mandaterne over hele Landet, en Formel, hvorefter man lavede et Forholdstal. Dette Forholdstal fik man ved at tage Befolkningstallet, Vælgertallet og Arealet $\times 10$, og alle var enige om at benytte det, idet man mente, at der derved var taget tilstrækkeligt Hensyn til Befolkningstætheden. Ved Diskussionen i 1938—39 blev det ganske vist af daværende Folketingsmand Dr. Krag anført, at siden man havde benyttet dette Forholdstal i 1913 og 1920, var der sket saadanne Forskydninger, at man i Stedet for at sige Arealet $\times 10$ burde sige Arealet $\times 16$. Der var altsaa nogen Diskussion om, hvor stor Vægt man skulde give Arealet, men selv om man gav Arealet den Vægt, som Dr. Krag mente det skulde have, nemlig at sige Arealet $\times 16$, saa vilde det Forholdstal, som vi kom til, involvere, at København fik betydeligt flere Mandater, end det har nu, og ogsaa betydeligt flere, end København vilde faa, hvis man havde imødekommet min Henstilling om at give den yderligere de tre Mandater, som staaer til Disposition for Øjeblikket.

Jeg kan derfor ikke erkende, at det er rigtigt, naar det siges at der ikke er Enighed, for der er i Virkeligheden en principiel Enighed om det Grundlag, paa hvilket Mandaterne i det danske Folketing skal fordeles paa de forskellige Distrikter. Der har ogsaa altid været en vis Enighed om, at man ikke løber til at ændre en Valglov paa

Grund af mindre Forskydninger, ja, man har endog for Københavns Vedkommende af fundet sig med ret betydelige Forskydninger uden at foretage Ændringer; men det forekommer mig urigtigt, naar der nu er gaaet saa lang Tid og Ændringerne er saa store, at man, naar der foreligger Mulighed for at disponere over tre frie Mandater, saa ikke vil gaa med til at foretage den Retfærdighedshandling, som det vilde have været at give København disse tre Mandater.

Under Hensyn til, at dette ikke har kunnet ske, vil jeg undlade at stemme ved den endelige Afstemning om Lovforslaget, ikke fordi der ligger nogen Saglighed i at lade være at stemme her, da vi jo saa vilde være ved den gamle Lov igen, men fordi det er den eneste Maade, hvorpaa jeg kan tilkendegive min Protest mod den Afgørelse, der er truffet.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen):

Efter at have undersøgt Sagen maa jeg give det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen Ret i, at nogen større Betydning har Ophevelsen af Amtsvalgbestyrelserne, naar de øvrige Ændringer gennemføres, ikke. Da der i Gaar af en anden af de ærede Ordførere blev rejst Betænkelighed ved at opheve Amtsvalgbestyrelserne, forhørte jeg mig hos det ærede Medlem, inden jeg gik i Gang med at udarbejde Ændringsforslaget, og jeg kan meddele, at det ærede Medlem under de givne Forhold erklærede sig indforstaaet med, at et saadant Ændringsforslag blev stillet, og at han ogsaa vilde støtte det. Under disse Forhold ansaa jeg det for ønskeligt, at denne Ændring blev indføjet, nu da vi var ved Ændringer i Valgloven. Det er Grunden til, at jeg har stillet disse Ændringsforslag, og ogsaa Grunden til, at de er kommet saa sent, som de er.

Jeg skal anbefale, at man vedtager disse Ændringsforslag og derefter det saaledes ændrede Lovforslag.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Ragers Bemærkninger i Dag, finder jeg ingen Anledning til paa ny at komme ind paa en Diskussion om det, vi diskuterede i Gaar.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1, 2 og 3
vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.